دعای تعقیب نماز

امام صادق علیه السلام فرمودند: در هر روز از رجب در صبح و شام پس از نمازهای روز و شب بگو:
بِسمِ اللهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیم

یا مَن أرجوهُ لِکلِّ خَیر
ای آنکه هر خیری را از او امید دارم
و آمَنُ سَخَطَهُ عِندَ کلِّ شَرّ
و در هر شرّی از غضب او احساس ایمنی می‌کنم
یا مَن یعطِی الکثیرَ بِالقَلیل
ای آن که در مقابل اندک بسیار می‌بخشد
یا مَن یعطِی مَن سَألَه
ای آن که به هرکه از او بخواهد عطا می‌کند
یا مَن یعطِی مَن لَم یسألهُ و مَن لَم یعرِفهُ تَحَنُّناً مِنهُ و رَحمَة
ای آن که به آن کس که از او نخواسته و آن که او را نشناسد نیز از روی عطوفت و رحمتش عطا می‌کند
أعطِنِی بِمَسألَتِی إیاك جَمیعَ خَیرِ الدُّنیا و جَمیعَ خَیرِ الآخِرَة
بر من که دستِ نیاز به‌سوی تو برداشته‌ام همهٔ خیر دنیا و همهٔ خیر آخرت را عنایت کن
و اصْرِف عَنّی بِمَسألَتی إیاك جَمیعَ شَرّ الدُّنیا و شَرّ الآخِرَة
و به درخواستم از تو، همهٔ شرّ دنیا و آخرت را از من دور گردان
فَإنَّهُ غَیرُ مَنقوصٍ ما أعطَیت
چرا که آنچه عطا کنی کم نگردد
و زِدنی مِن فَضلِك یا کریم
و از احسانت بر من بیفزای، ای کریم!

«راوی گفت: امام صادق علیه السلام مَحاسنِ (موهای صورت) شریف خود را در پنجهٔ چپ گرفت و همراه با حرکت دادنِ انگشتِ اشارهٔ دستِ راست این دعا را با حال درماندگی و زاری خواند:»

یا ذا الجَلالِ والإکرامِ یا ذا النَّعماءِ و الجود
ای صاحب جلالت و بزرگی، ای صاحب نعمت‌ها و جود و سخاوت
یا ذا المَنّ و الطَّولِ حَرّم شَیبَتي عَلَی النّار
ای صاحب عطا و بخشندگی، موی سپیدم را بر آتش حرام گردان.